

عنوان مقاله:

ارزیابی اقلیم گردشگری استان بوشهر با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI)

محل انتشار:

دومین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی سپهری اهرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

هوشمند عطایی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور اصفهان

پیام مساعدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور واحد شیراز

خلاصه مقاله:

مطالعه و شناسایی محدودیتها مخاطرات تهدید کننده جوی و اقلیمی و نیز آگاهی از جاذبه ها و پتانسیل های نهفته در ویژگیهای جوی و اقلیمی جغرافیای گسترده کشور در فصل های مختلف سال به منظور برنامه ریزیهای مختلف ملی و استانی نظیر توسعه صنعت گردشگری از اهمیت در خور توجهی برخوردار است. هدف از این پژوهش تعیین شاخص آسایش در استان بوشهر می باشد. در این پژوهش با استفاده از شاخص اقلیم گردشگری (TCI) میکز کوفسکی (1985) به ارزیابی اقلیم گردشگری استان بوشهر پرداخته شده است. این شاخص به شکلی سیستماتیک شرایط اقلیمی را برای فعالیت گردشگری با استفاده از پارامترهای میانگین حداکثر ماهانه ، دمای روزانه ، میانگین دمای روزانه، حداقل رطوبت نسبی ، میانگین رطوبت نسبی روزانه، بارش، ساعت آفتابی و سرعت باد مورد ارزیابی قرار می دهد. در این تحقیق، شاخص مورد نظر برای 4 ایستگاه سینوپتیک استان بوشهر که دارای آمار مشترک 15 ساله (1376 - 1390) بودند محاسبه و سپس نتیجه حاصله به محیط GIS وارد شد و تحلیل های مکانی با تکیه بر منطقه بندی شرایط اقلیمی گردشگری در مقیاس زمانی ماهانه انجام گرفت . نتایج این مطالعه نشان می دهد که کل شهر های استان طی ماههای اسفند و فروردین شرایط عالی و ایده ال دارند و برای گردشگری مناسب اند و در ماههای اردیبهشت، مهر، آبان، آذر، دی، و بهمن حالت خوبی را تجربه می کند و تقریباً شرایط بینابینی حاکم است. ولی از ماه خرداد تا شهریور شرایط نا مساعد بر کل استان مستولی مییابد.

کلمات کلیدی:

شاخص اقلیم گردشگری (GIS) ، (TCI استان بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/276650>

